

Király Farkas

A végtelen meghosszabbítása – 07_24

tedd kezed csípőmre, húzz magadhoz,
sokszor és annál is többször,
míg a vérünk mind odatolul,
ahol örömünk sátra épül.

apránként fogadj be mennyországodba,
legyél ma is a gyümölcsöskertem,
hol kedvemre s kedvedre haraphatok
érett, duzzadó szépségeidbe.

húzz magadhoz, húzz magadba,
húsom húsodban táncoljon vadul,
a naplementét fordítsuk vissza,
forduljon meg az égen Héliosz szekere.

széttéplek százszor, s majd békésen
összerakott testedhez bújok,
szeretőm vagy, szeretőd szeretője,
tükör a tükörben, a végtelenség maga.

táncoljunk egymásban, ahogy csak két
áldott teremtmény tud a szerelemben.
lúdbőrösre simogatlak később, aztán.
szeretem, hogy sosem utoljára.

A végtelen meghosszabbítása 08__23

tudd hogy most is érzem bőröd a bőrömön
megnyugtató a vegytiszta szeretet szerelem
egyre zsengebb vagy és napról napra szebb
nem engedlek el sem ma sem ha majd kérnéd

ha álmodban kietlen karsztvidéken járnál
tél lesz és vastag hó borít be mindent
szél kavarja szemedbe a porfehért
hidegség vesz körül és nem látsz menedéket

farkas közeledik majd kimérten lépked
hozzád ér megnyalja kezed és arcod
bundája kitarul körbeöleli tested
és átmelegít a nyár forró partjaira

most is érzem zsenge bőröd a bőrömön
nem engedlek el sem ma sem ha majd kéred